

הלכה ד (בדפוס המשנה: המשך הלכה ג; בדפוס התלמוד: המשך הלכה ב)

משנה

נמצא בגבולין, איברים - נבילות, וחיכות - מותרות; ובשעת הרגל שהבשר מרובה, אף איברין מותרות.

תלמוד

רבי קריספא בשם רבי יוסי ברבי חנינה: איברים נבילות לוקין עליהן משם נבילה. - מתניתא אמרה כן: איברים - נבילות, וחיכות - מותרות. חתיכות מותרות - לא ממש?! ודכוותה: איברים נבילות לוקין עליהן משם נבילה.

הלכה ה (בדפוס התלמוד: המשך הלכה ב)

תלמוד

רבי קריספא בשם רבי יוסי בן חנינה: אם היו מחרוזות - מותרות.

אור לישירים

משום ה'לאו' שיש באכילת נבילה, שהאיברים הם נבילות ממש, ואין הם ספק נבילות. ומציעים סיוע: מתניתא אמרה כן: - המשנה (המקור התנאי, והוא המשנה כאן) אומרת כך (כמו שאמר רבי יוסי ברבי חנינה, שאיברים נבילות לוקים עליהם משום נבילה, ששינו במשנה): איברים - נבילות, וחיכות - מותרות. חתיכות מותרות - לא ממש?! (בתמיהה) - בשר שנמצא בגבולין מחותך לחתיכות קטנות, וכי אין החתיכות מותרות ממש באכילה?! הרי ודאי שהחתיכות מותרות ממש, שסתם חתיכות חזקתם היתר! ויש להציע השוואה: ודכוותה: - וכמותה (כמו בעניין חתיכות, כך בעניין איברים): איברים נבילות לוקין עליהן משם נבילה - האיברים הם נבילות ממש, שסתם איברים חזקתם נבילה, ולכן האוכל אותם - לוקה עליהם משום נבילה.

בבבלי חולין צה,א אמרו: נמצא בגבולין, איברים - נבילות, חתיכות - מותרות. - איתמר עלה: רב אמר: מותרות משום נבילה (חתיכות אינן מטמאות בטומאת נבילה, ואין לוקים על אכילתם, ואולם הן אסורות באכילה משום בשר שהתעלם מן העין), ולוי אמר: מותרות באכילה.

דברי לוי בבבלי הם כדברי הירושלמי כאן.

☆☆☆

הלכה ה (בדפוס התלמוד: המשך הלכה ב)

תלמוד

קובעים: רבי קריספא (אמורא ארץ ישראלי בדור

הלכה ד (בדפוס המשנה: המשך הלכה ג; בדפוס התלמוד: המשך הלכה ב)

משנה

נמצא בגבולין - בשר שנמצא בכל מקום בארץ ישראל, מלבד ירושלים, שוודאי אינו בשר קורבנות, שכן אסור להוציא בשר קורבנות מירושלים, איברים - אם הבשר מחותך לאיברים, - נבילות - חזקתו שהוא בשר נבילות, שכן היא הדרך להשליך נבילות לכלבים, ואינו בשר כשר שאבד (נבילה הוא כינוי לבהמה שנשחטה שלא כדין והיא אסורה באכילה כנבילה), וחיכות - אם הבשר חתוך לחתיכות קטנות, - מותרות - באכילה, ואין חוששים משום נבילה, מפני שאין אדם טורח לחתוך לחתיכות קטנות אלא בשר הראוי לאכילה אבל לא נבילות; ובשעת הרגל שהבשר מרובה - שבזמן הרגל שוחטים בהמות רבות לאכילה, ואין פנאי לחתוך את הבשר לחתיכות קטנות אלא לאיברים, אף איברין מותרות - אפילו מצא בגבולין איברים - מותרים.

המשנה אינה עוסקת בשאלת השבת אבידה, אלא רק בדין הבשר לאחר שלא נמצאו בעליו והרי הוא של המוצא אותו.

☆☆☆

תלמוד

קובעים: רבי קריספא (אמורא ארץ ישראלי בדור השלישי) אמר בשם רבי יוסי ברבי חנינה (אמורא ארץ ישראלי בדור השני): איברים נבילות לוקין עליהן משם נבילה - בשר שנמצא בגבולין מחותך לאיברים, שחזקתו שהוא בשר נבילות, האוכל את האיברים - לוקה בגללם